

[Korsgaard.]

50 pCt., som det i givet Fald kan være. Jeg maa endda mene, at Beskatningen allerede i og for sig er høj nok.

Endelig er der Erhvervsbeskatningen, som, saa vidt jeg har forstaaet, er Hovedindholdet i det oprindelige Lovforslag, for saa vidt det adskiller sig fra den bestaaende Lovgivning. Det, man har tilstræbt gennem de Ændringer, der er foreslaaet, er at finde en anden principiel Form for Erhvervsbeskatningen, og at der kan være noget vist tiltalende ved den nye Form sammenlignet med den gamle, det ønsker jeg paa ingen Maade at benægte. Paa den anden Side maa jeg, som jeg vist sagde ved Forslagets første Behandling, gentage, at der kan ogsaa gives gode Grunde for saa nogenlunde at opretholde den Form for Erhvervsbeskatning, vi har i Dag. Men eet er givet, at det, man tilstræber gennem Forslaget, saaledes som det er forelagt, og i endnu stærkere Grad saaledes som det vil blive med Flertallets Ændringsforslag, er i Virkeligheden at stramme Erhvervsbeskatningen.

Nu er Problemet, om det just er det rette Øjeblik at gøre det. Og dér er jeg af den Mening, at det er det ikke. Alle vil vide — og det er ogsaa stærkt fremdraget i Udvalget —, at vi staaer over for Refusionsbestemmelser i den sociale Lovgivning, hvis Virkninger intet Menneske kender. At disse Virkninger kan være meget betydelige, kan der ikke være Tvivl om. Jeg kan i hvert Fald nævne, at i en By som Horsens, som jeg af mange Grunde kan have en vis Interesse for, regnede man med en Ligningsprocent paa 24, men saa fik man Meddelelse om, at man kunde vente saa og saa meget refunderet. Dette formentlig i Forbindelse med visse andre Ting, men dog formentlig med denne Refusion som Hovedaarsag, bevirkede, at Skatteprocenten kunde blive staaende paa 19 i Stedet for at gaa op til 24.

Disse Refusionsbeløb kan altsaa andrage meget betydelige Beløb. Det synes mig da helt urimeligt, at man paa et Tidspunkt, hvor man slet ingen Erfaringer har om Virkningerne paa dette Omraade, et Omraade, der griber stærkt ind i Forholdet mellem Kommunerne overhovedet, giver sig til principielt at lave det hele om. Vi mener, at en sikrere Viden paa dette Omraade bør man have, før man gaar videre, og vi mener yderligere, at saaledes som Erhvervsbeskatningen er stillet op, med de Spring i Erhvervsbeskatningen, som kan forekomme, er den tekniske Udformning ikke, som den

burde være; selv om man principielt vilde gaa ind paa den Betragtningsslinie, der ligger til Grund for det oprindelige Forslag, saa mener vi ikke, at det uændret kan gennemføres i denne Form.

Jeg skal slutte, som jeg begyndte. Jeg maa antage, at det for Regeringen ikke er nogen Realitetshandling, der her foregaar; det er kun dette, at man fører Forslaget over i Landstinget, en Formalitet, som man for saa vidt er nødt til at iagttage, men en Formalitet, som i Virkeligheden er uden nogen som helst Værd.

Jørgen Jørgensen: Jeg havde regnet med, at naar der her forelaa et Lovforslag, hvis Hovedpunkt — det Afsnit, som den største Interesse har knyttet sig til, nemlig Afsnittet om Erhvervsbeskatningen — er i Overensstemmelse med et Forslag, som er udarbejdet af en Kommission, der havde Repræsentanter for de forskellige kommunale Organisationer, Købstæder, bymæssige Bebyggelser og De samvirkende Sogneraadsforeninger, vilde et saadant Lovforslag have Mulighed for at blive gennemført, og jeg beklager, at de to Partier, Venstre og Konservative, der har været med i Udvalgsarbejdet, ikke har villet gaa ind i en Forhandling om dette Hovedpunkt i det foreliggende Forslag.

Jeg kan ikke give de Herrer Ret i, at der ikke har været Mulighed for at komme til Forhandling i Udvalget. Der er givet Adgang til at faa de Oplysninger, som er krævet, der har været Tid til at arbejde, og vi har stillet os velvillig over for Forhandling, men vi har ikke kunnet gaa ind paa at udskyde den væsentligste Del af Lovforslaget, saaledes som de to Partier tilsigter med de af dem stillede Ændringsforslag.

For os var det et Hovedpunkt i Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat, at vi fik de foreslaaede Ændringer med Hensyn til Kommunernes Ret til skønmæssige Forhøjelser, Ret til at gaa op til 40 pCt., hvor man har Kildeartsbeskatning, i Stedet for de 30 pCt., og Ret til at gaa op fra 40 til 50 pCt., hvor der ingen Kildeartsbeskatning var. Disse Ændringer har de to Partier ikke villet være med til.

Hvad angaar det at udskyde Spørgsmaalet om Erhvervsbeskatningen, har de to Partier givet den Begrundelse, at man vilde se Virkningerne af Socialreformen, med Hensyn til hvilken alle er enige om, at de nye Refusionsregler maa medføre en vis Udjævning i den Ulighed, der findes i de forskellige Kommuners Skatteudskrivning.